

4. Security Council resolution 1373 on threats to international peace and security caused by terrorist acts, UN Doc S/RES/1373. URL: <https://digitallibrary.un.org/record/449020?ln=es>

5. Duttwiler M. Liability for Omission in International Criminal Law. *International Criminal Law Review*. 2018. No. 57. P. 658–681.

6. Milanović M. State Responsibility for Genocide. *European Journal of International Law*. 2006. No. 8. P. 384–401.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-318-0-44>

Філатов В. В.,

*кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри публічного та приватного права
Університету митної справи та фінансів*

ДОСВІД СТВОРЕННЯ МІЖНАРОДНИХ КРИМІНАЛЬНИХ ТРИБУНАЛІВ У МЕЖАХ ПЕРЕХІДНОГО ПРАВОСУДДЯ

Міжнародні кримінальні трибунали утворюються на перехідних етапах розвитку держав та виконують доволі важливі функції щодо кримінального переслідування винних в конфлікті осіб. Іоанніс Армаколас та Елені Воссу відзначають, що міжнародні кримінальні трибунали створюються у постконфліктних державах, коли масштаб та системність порушення прав людини дуже значні. Як правило, ці порушення пов'язані з воєнними злочинами, і вимагають втручання політики в судовий процес. Тобто, міжнародні кримінальні трибунали створюються для того, щоб діяти в наступних сферах: 1) покарання осіб, які безпосередньо вчиняли насильство та віддавали злочинні накази; 2) відшкодування шкоди, завданої жертвам конфлікту; 3) формування колективної пам'яті про конфлікт; 4) формування історичного нарративу про причини конфлікту [1, с. 42].

Перше, на що варто звернути увагу, це передумови створення міжнародних кримінальних трибуналів. Вони напряму пов'язані зі збройними конфліктами та воєнними злочинами, які вчиняються в цей період. Тобто, йдеться про випадки грубого порушення прав людини, коли є численні жертви воєнних злочинів. При чому, міжнародні кримінальні трибунали виконують важливі функції в рамках перехідного правосуддя: через кримінальне переслідування винних осіб, вони забезпечують формування колективної пам'яті та історичних нарративів, необхідних для недопущення конфлікту

у майбутньому. Очевидно, що це аналог судових процесів, які проводяться в особливих випадках та забезпечують невідворотність покарання.

Вольфганг Шомбург зазначає, що міжнародні кримінальні трибунали не тільки забезпечують відповідність міжнародних стандартів прав людини, але також допомагають розвивати міжнародні стандарти належної процесуальної процедури застосовуючи власні тлумачення міжнародного права. Втім простежується певна залежність ефективності роботи цих інституцій від ступеня залученості інших держав. Однак очевидно, що міжнародні кримінальні трибунали дозволяють перетворити безкарність на виняток там, де вона раніше була правилом. Це досягається за рахунок встановлення мінімальних стандартів захисту прав людини [2, с. 28]. В контексті завдань перехідного правосуддя варто зазначити наступне: 1) практика міжнародних кримінальних трибуналів дозволяє не тільки забезпечувати кримінальне переслідування, а й сприяє інституційним реформам, зокрема у сфері судочинства; 2) ці інституції наділені правозастосовними функціями та можуть виносити вироки винним особам, що дозволяє уникнути безкарності; 3) певним недоліком роботи міжнародних кримінальних трибуналів є залежність від рівня співпраці з іншими країнами, які залучені до процесів миробудування.

Жан-Марк Сорель досліджуючи питання організації міжнародних кримінальних трибуналів наголошує, що їхнім основним завданням є недопущення того, щоб справедливість, яка може бути дуже суб'єктивною категорією для сторін конфлікту, не взяла верх над правдою, яка ґрунтується на чітких об'єктивних фактах. Тому, міжнародна система правосуддя є відображенням початкової невдачі, тобто вона концентрується не стільки на злочинах, скільки на передумовах виникнення конфлікту. Отже, можна говорити про поєднання в міжнародних кримінальних трибуналах дипломатичної та ідеологічної складової, які об'єднані заради неповторення воєнних злочинів у майбутньому [3, с. 41].

Таким чином міжнародні кримінальні трибунали схожі за своїм мандатом до Міжнародний кримінальний суд (МКС), але вони не функціонують на постійній основі, а створюються в залежності від контексту збройного конфлікту. Тим не менш, вони вирішують дуже важливі завдання перехідного періоду, дозволяючи забезпечувати покарання винних осіб та формувати необхідні наративи в національній системі судочинства. Практично кожен із напрямків перехідного правосуддя втілений в цих інституціях, однак через призму процесуальної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Ioannis Armakolas, Eleni Vossou Transitional justice in practice: The International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia and Beyond. *UNISCI Discussion Papers*. 2008. Vol. 18. P. 21–58.
2. Wolfgang Schomburg The Role of International Criminal Tribunals in Promoting Respect for Fair Trial Rights *Northwestern Journal of International Human Rights*. 2009. Vol. 8. Issue 1. P. 3–29.
3. Jean-Marc Sorel International Criminal Tribunals The Light and the Dark Sides of a Recent Grand Ambition. *In Revue Tiers Monde*. 2011. Vol. 205. Issue 1. P. 29–46.